

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

YTTRANDEN

EUROPEISKA DATATILLSYNSMANNEN

Yttrande från Europeiska datatillsynsmannen om förslaget till rådets beslut om inrättande av Europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (ECRIS) i enlighet med artikel 11 i rambeslut 2008/.../RIF

(2009/C 42/01)

EUROPEISKA DATATILLSYNSMANNEN HAR ANTAGIT DETTA YTTRANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 286,

med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 8,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter, särskilt artikel 41,

med beaktande av kommissionens begäran om yttrande i enlighet med artikel 28.2 i förordning (EG) nr 45/2001, mottagen den 27 maj 2008.

HÄRIGENOM FRAMFÖRS FÖLJANDE:

I INLEDANDE ANMÄRKNINGAR

1. Den 27 maj 2008 lade kommissionen fram ett förslag till rådets beslut om inrättande av Europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (ECRIS) i enlighet med artikel 11 i rambeslut 2008/.../RIF (nedan kallat *förslaget*)⁽¹⁾ Förslaget sändes av kommissionen till datatillsynsmannen för samråd i enlighet med artikel 28.2 i förordning (EG) nr 45/2001.

⁽¹⁾ KOM(2008) 332 slutlig.

2. Förslaget syftar till att genomföra artikel 11 i rådets rambeslut om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret⁽²⁾ och uppgifternas innehåll (nedan kallat rådets rambeslut) för att kunna bygga upp och utveckla ett datoriserat system för informationsutbyte mellan medlemsstaterna⁽³⁾. Såsom anges i artikel 1 i detta inrättas Europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister (ECRIS) och fastställs också komponenterna i ett standardiserat format för elektroniskt utbyte av uppgifter samt andra allmänna och tekniska aspekter på genomförandet som berör arbetet med att organisera och underlätta informationsutbytet.

3. Datatillsynsmannen välkomnar att samråd hålls och rekommenderar att det ska hänvisas till detta samråd i skälen till förslaget på samma sätt som i ett antal andra lagstiftnings-texter där samråd har hållits med datatillsynsmannen i enlighet med förordning (EG) nr 45/2001.

II BAKGRUND OCH SAMMANHANG

4. Datatillsynsmannen erinrar om att han utfärdade ett yttrande om rådets rambeslut den 29 maj 2006. Några delar av detta yttrande som förtjänar att erinras om är följande.

— betonande av betydelsen av ett standardiserat format som ett medel för att utesluta tvetydigheter om innehållet i uppgifterna från kriminalregistren,

⁽²⁾ Ännu inte antaget; senaste förslagstext, som omformulerats av rådet, finns tillgängligt i rådets offentliga register (dok. 5968/08).

⁽³⁾ Skäl 6 i förslaget.

- stöd för de val som gjorts i rådets rambeslut att inte föreskriva en centraliserad europeisk databas och inte tillåta direkt tillgång till databaser, vilket skulle vara svårt att kontrollera,
 - tillämpning av rådets rambeslut om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete avseende uppgifter ur medlemsstaternas kriminalregister, också när det gäller överföring av personliga uppgifter till tredjeland,
 - effektivitet i utbytet av uppgifter i ett sammanhang med stora olikheter mellan nationella lagstiftningar om kriminalregister, vilket kräver ytterligare bestämmelser för att det ska fungera,
 - ansvarsfördelningen mellan medlemsstaterna och de svårigheter som uppkommer från denna uppdelning för adekvat kontroll. Utnämnande av en central myndighet på nationell nivå sågs som en fördel,
 - det vida tillämpningsområdet för rådets rambeslut som omfattar tillämpning på alla domar överförda till kriminalregistret.
5. Dessa delar av yttrandet från 2006 är fortfarande belysande för det sammanhang i vilket detta förslag kommer att analyseras. I synnerhet är skiljaktigheterna i nationell lagstiftning om kriminalregister avgörande för sammanhanget. Dessa skiljaktigheter kräver ytterligare åtgärder för att utbytesystemet ska fungera. Förslaget till ECRIS är i sig en sådan ytterligare åtgärd. Emellertid utvecklas också sammanhanget.
6. För det första utgör rådets rambeslut och dess genomförande i förslaget till ECRIS en uppsättning av ett antal nya rättsliga instrument som syftar till att underlätta utbytet av uppgifter mellan Europeiska unionens medlemsstater för brottsbekämpning. De ger alla innehåll åt principen om tillgänglighet, såsom infördes genom 2004 års Haag-program⁽¹⁾. De flesta av dessa instrument fokuserar på polissamarbete, medan detta är inriktat på rättsligt samarbete i straffrättsliga sammanhang, så som avses i artikel 31 i FEU⁽²⁾. Emellertid har det samma mål: Att underlätta utbytet av uppgifter för brottsbekämpning. I många fall inbegriper eller stöds sådana instrument av IT-system och/eller standardisering av utbytespraxis. Förslaget till ECRIS är i detta avseende inte unikt. I bedömningen av detta förslag drar datatillsynsmannen nytta av tidigare erfarenheter av jämförbara instrument.
7. För det andra utvecklas EU:s rättsliga ram för dataskydd. Antagandet av rådets rambeslut om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete avseende uppgifter ur medlemsstaternas kriminalregister, som det hänvisas till i skäl 14 som en allmän ram tillämplig i samband med datoriserat utbyte av kriminalregister väntas äga rum i slutet av 2008. I detta rådets rambeslut kommer det att föreskrivas minimiskyddsåtgärder för dataskydd när personuppgifter översänds eller har översänts eller gjorts tillgängliga mellan medlemsstater⁽³⁾. Detta kommer att leda till ytterligare konvergens i nationell lagstiftning om villkoren för användning av personuppgifter (enligt betydelsen i artikel 9 i rådets rambeslut om utbyte av uppgifter ur kriminalregistret).
8. I detta sammanhang bör det betonas att förhandlingarna om rådets rambeslut om skydd av personuppgifter har lett till några ändringar, varav vissa med nödvändighet kommer att särskilt påverka den rättsliga ram inom vilken utbytet av kriminalregister äger rum:
- begränsning av tillämpningsområdet, som nu endast gäller personuppgifter som utbyts med en annan medlemsstat och inte längre omfattar uppgifter som behandlas endast inom en medlemsstat,
 - inga mekanismer för effektiv samordning mellan dataskyddsmyndigheter föreskrivs.
9. Mot denna bakgrund måste artikel 9 i rambeslutet om utbyte av kriminalregister där det föreskrivs några "villkor för användning av personuppgifter" ses som en *lex specialis* om dataskydd, som föreskriver ytterligare garantier utöver dem som fastställs i *lex generalis*, rambeslutet om skydd av personuppgifter. I denna artikel – i synnerhet i punkterna 2 och 4 – specificeras principen om ändamålsbegränsning avseende utbytet av kriminalregister. Undantag från denna princip medges endast under de omständigheter som uttryckligen nämns i dessa bestämmelser.
10. För det tredje, lade kommissionen fram ett meddelande om en europeisk strategi för e-juridik⁽⁴⁾. Med detta meddelande avser Europeiska kommissionen att bidra till att stärka och utveckla e-juridikens verktyg på europeisk nivå. Meddelandet innehåller ett antal initiativ med betydande inverkan på skyddet av personuppgifter, som exempelvis inrättandet av ett nät för säkra informationsutbyten mellan rättsliga myndigheter och upprättandet av en europeisk databas för översättare och tolkar på det rättsliga området. Datatillsynsmannen avser att reagera på detta meddelande i ett separat dokument.

⁽¹⁾ EGT C 53, 3.3.2005, s. 1.

⁽²⁾ Informationsutbyte genom Eurojust är ett annat exempel. Rättsgrunden för detta kommer att ändras efter antagandet av rådets beslut om stärkande av Eurojust och om ändring av beslut 2002/187/RIF (se även initiativ offentliggjort i EUT C 54, 27.2.2008, s. 4).

⁽³⁾ Se artikel 1 i förslaget till detta rådets rambeslut (senaste text finns tillgängligt i rådets offentliga register, 24 juni 2008, dok. 9260/08).

⁽⁴⁾ Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén – En europeisk strategi för e-juridik, KOM(2008) 329 slutlig.

III INFORMATIONsutbyte SOM FÖRSKRIVS I RÅDETS RAMBESLUT

11. I artikel 11 i rambeslutet beskrivs vilken information som måste eller får överföras (i punkt 1 i detta). Det föreskrivs också i punkt 3 den rättsliga grunden för detta förslag. I bilaga II i rådets rambeslut föreskrivs ett formulär som måste användas för utbytet. Det inbegriper information som ska tillhandahållas den ansökande medlemsstaten och information som måste ges som svar på ansökan. Formuläret får ändras genom ett rådsbeslut, såsom nu föreslås av kommissionen.
12. I artikel 11.1 görs åtskillnad mellan obligatoriska uppgifter, frivilliga uppgifter, ytterligare information och eventuell andra uppgifter. Formuläret i bilaga II avspeglar inte dessa åtskillnader. Till exempel betecknas uppgiften om namnen på den dömda personens föräldrar i artikel 11 som frivilliga uppgifter som måste överföras om de har förts in i kriminalregistret. Bilaga II avspeglar inte denna överförings frivilliga art.
13. Datatillsynsmannen föreslår att detta tillfälle utnyttjas till att omformulera formuläret fullständigt i överensstämmelse med artikel 11. Detta kommer att minimera överföringen av personuppgifter till sådana som verkligen behövs för ändamålet med utbytet. I det exempel som nämndes ovan förefaller det inte finnas något behov av att automatiskt överföra namnen på en dömd persons föräldrar. Att göra det skulle kunna i onödan skada de berörda personerna, särskilt föräldrarna.

IV ECRIS-SYSTEMET

Allmänna anmärkningar

14. Artikel 3 utgör kärnan i förslaget. Där upprättas ECRIS baserat på en decentraliserad informationsteknisk struktur som består av tre komponenter: Databaser för kriminalregister i medlemsstaterna, gemensam kommunikationsinfrastruktur och anslutningsprogramvara.
15. Datatillsynsmannen stöder föreliggande förslag att upprätta ECRIS, förutsatt att de kommentarer som gjorts i detta yttrande beaktas.
16. I detta sammanhang betonar han att på ena sidan har ingen central europeisk databas upprättats och ingen direkt tillgång till kriminalregister i andra medlemsstater föreskrivs, samtidigt som, på andra sidan, ansvaret på den nationella nivån är centraliserat med centrala myndigheter i medlemsstaterna, utsedda enligt artikel 3 i rådets rambeslut. Denna mekanism begränsar lagringen och utbytet av personuppgifter till ett minimum, samtidigt som det också tydligt föreskrivs ansvaret för de centrala myndigheterna. Inom denna mekanism ansvarar medlemsstaterna för driften av nationella kriminalregister och för ett effektivt genomförande av utbytena. På samma sätt ansvarar de för anslutningsprogramvaran (artikel 3.2 i förslaget).
17. Det kommer att finnas en gemensam infrastruktur. Inledningsvis kommer detta att vara kommunikationsnätet S-TESTA ⁽¹⁾, som kan ersättas med ett annat säkert nät som drivs av kommissionen (artikel 3.4 i förslaget). Datatillsynsmannen har förstått att kommissionen ansvarar för den gemensamma infrastrukturen, trots att detta inte specificeras i artikel 3. Datatillsynsmannen föreslår att detta ansvar klargörs i själva texten, av rättssäkerhetsskäl.

Den första komponenten: kriminalregister i medlemsstaterna

18. I sitt yttrande av den 29 maj 2006 uttryckte datatillsynsmannen sitt stöd för en decentraliserad struktur. Bland annat gör detta att ytterligare upprepning av personuppgifter undviks i en central databas. Valet av en sådan decentraliserad struktur innebär automatiskt att medlemsstaterna ansvarar för kriminalregistren och behandlingen av personuppgifter inom dessa databaser. Mer specifikt är medlemsstaternas centrala myndigheter registeransvariga för de databaserna. Som registeransvariga ansvarar de för innehållet i databaserna och för innehållet i den information som utbyts. I rådets rambeslut fastställs skyldigheterna för den dömande medlemsstaten och den medlemsstat där personen är medborgare.
19. Inom denna ram är ECRIS ett nät mellan kollegor för utbyte av uppgifter mellan dessa databaser. Ett kollegialt nät som ECRIS medför vissa risker som måste behandlas:
- i praktiken fungerar ansvarsfördelningen mellan medlemsstaternas centrala myndigheter inte av sig själv. Ytterligare åtgärder krävs, exempelvis för att säkerställa att den information som lagras av den översändande och den mottagande medlemsstaten (den dömande och den där personen är medborgare),
 - denna struktur framkallar stora skiljaktigheter i tillämpning av olika medlemsstater, vilket är ännu mer uppenbart i ett sammanhang med stora skillnader i nationell lagstiftning (så som är fallet med kriminalregister).
20. Harmonisering av användningen av själva nätet och förfarandena knutna till dess användning är därför av avgörande betydelse. Datatillsynsmannen noterar särskilt betydelsen av att all användning av nätet äger rum på ett harmoniserat sätt, med höga standarder för dataskydd. De genomförandeåtgärder som ska antas enligt artikel 6 i förslaget är därför av yttersta betydelse. Datatillsynsmannen rekommenderar att hänvisning görs i artikel 6 till en hög nivå av dataskydd som en förutsättning för alla genomförandeåtgärder som ska antas.

⁽¹⁾ Kommunikationsnätet för säkra transeuropeiska telematiktjänster.

21. De nationella dataskyddsmyndigheterna kunde i detta sammanhang spela en roll, förutsatt att de agerar på ett harmoniserat sätt. Datatillsynsmannen föreslår att ett skäl inbegrips där dataskyddsmyndigheternas roll framhålls, på liknande sätt som det i skäl 11 och artikel 3.5 noteras att kommissionen bistår medlemsstaterna. I detta nya skäl bör också dataskyddsmyndigheterna uppmuntras att samarbeta.
22. Slutligen välkomnar datatillsynsmannen bestämmelsen i artikel 3.3 om att garantera konfidentialitet och integritet för kriminalregisterdata som översänds till andra medlemsstater. Emellertid skulle det vara önskvärt att behöriga dataskyddsmyndigheter också engageras – tillsammans med (de centrala myndigheterna i) medlemsstaterna och kommissionen – för att fastställa denna teknik.

Den första komponenten: gemensam kommunikationsinfrastruktur

23. Kommissionens ansvar för den gemensamma kommunikationsinfrastrukturen innebär att denna måste ses som nätoperatör. För dataskyddsändamål kan kommissionen vara registeransvarig i betydelsen enligt artikel 2 i i rådets rambeslut om skydd av personuppgifter, om än för en begränsad uppgift – att tillhandahålla nätet och garantera dess säkerhet. När personuppgifter behandlas i samband med tillhandahållandet av nätet eller om dataskyddsfrågor uppkommer i samband med nätets säkerhet kommer kommissionen att vara registeransvarig. Denna kommissionens roll är jämförbar med dess roll i SIS-, VIS- och Eurodac-systemen, nämligen att ansvara för den operativa förvaltningen (och inte för innehållet i personuppgifterna). Denna roll betecknades som en "sui generis-registeransvarig" ⁽¹⁾.
24. Den gemensamma kommunikationsstrukturen kommer att baseras på S-TESTA åtminstone på kort sikt. S-TESTA syftar till att koppla samman EU-organ med nationella myndigheter, såsom förvaltningar och organ spridda över Europa. Det är ett riktat telekommunikationsnät. Operationscentrumet finns i Bratislava. Det utgör också ryggraden i andra informationssystem på området för frihet, säkerhet och rättvisa, såsom Schengens informationssystem. Datatillsynsmannen stöder valet av S-TESTA, som har visat sig vara ett tillförlitligt system för utbytet.
25. Kommissionens ansvar som registeransvarig *sui generis* har också konsekvenser för tillämplig dataskyddslagstiftning och för kontroll. I artikel 3 i förordning (EG) nr 45/2001 föreskrivs att denna förordning ska vara tillämplig på alla gemenskapsinstitutioners och gemenskapsorgans behand-

ling av personuppgifter, om denna behandling genomförs för att utföra uppgifter som helt eller delvis omfattas av gemenskapsrätten.

26. Om alla eller vissa av kommissionens behandlingar skulle omfattas av gemenskapsrätten skulle det inte finnas någon tvekan om tillämpligheten av förordning (EG) nr 45/2001. I synnerhet föreskrivs i artikel 1 i denna förordning att gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen ska skydda fysiska personers grundläggande rättigheter och friheter och i synnerhet deras rätt till privatliv avseende behandlingen av personuppgifter. Enligt artikel 22 i denna förordning måste kommissionen "vidta lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa en lämplig säkerhetsnivå i förhållande till de risker som är förknippade med behandlingen och arten av de personuppgifter som skall skyddas". Dessa åtgärder äger rum under datatillsynsmannens övervakning.
27. Emellertid måste det noteras, när det gäller detta fall och i motsats till Schengens informationssystem ⁽²⁾, att den rättsliga grunden för behandlingar faller inom avdelning VI i EU-fördraget (tredje pelaren). Detta betyder att förordning (EG) nr 45/2001 inte automatiskt är tillämplig och inte heller är någon annan rättslig ram för dataskydd och övervakning tillämplig på kommissionens behandlingar. Detta är olyckligt av det uppenbara skälet att det innebär en avsaknad av skydd för den registrerade, i synnerhet eftersom behandlingen av personuppgifter som rör domar i brottmål är av känslig art, såsom visas av artikel 10.5 i förordning (EG) nr 45/2001 där behandling av uppgifter som rör domar i brottmål betecknas som behandlingar som kan innebära särskilda risker. Det är vidare olyckligt eftersom datatillsynsmannen – på grundval av andra rättsliga instrument – är engagerad i övervakningen av S-TESTA. Det är av detta skäl som datatillsynsmannen föreslår att det läggs till en bestämmelse i beslutet ⁽³⁾ där det anges att förordning (EG) nr 45/2001 ska vara tillämplig på behandling av personuppgifter under kommissionens ansvar.

Den första komponenten: anslutningsprogramvaran

28. I förslaget görs åtskillnad mellan gemensam teknisk infrastruktur för sammankoppling av databaserna och anslutningsprogramvaran. Som tidigare nämnts ansvarar medlemsstaterna för anslutningsprogramvaran. Enligt skäl 11 får kommissionen tillhandahålla denna programvara men medlemsstaterna förefaller vara fria att antingen tillämpa den programvaran i stället för sin egen anslutningsprogramvara eller ej.

⁽²⁾ Liksom VIS och Eurodac, som är system som fullständigt omfattas av gemenskapslagstiftningen.

⁽³⁾ Se i samma betydelse i tredje pelaren artikel 39.6 i rådets beslut om inrättande av Europeiska polisbyrån (Europol), där det tillämpning säkerställs av förordning (EG) nr 45/2001 på behandlingen av persondata som rör Europol's personal (text av den 24 juni 2008, rådets dok. 8706/08).

⁽¹⁾ Se yttrandet av den 19 oktober 2005 om tre förslag avseende den andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) (EUT C 91, 19.4.2006, s. 38, punkt 5.1).

29. Frågan uppkommer varför ansvaret för den tekniska infrastrukturen och för att koppla samman programvaran bör åtskiljas och varför kommissionen inte bör ansvara för båda. Båda fallen gäller nätet mellan medlemsstaternas centrala myndigheter (anslutningspunkterna till nätet) och inte informationsutbytet inom medlemsstaterna.
30. Att ge detta ytterligare ansvar till kommissionen skulle inte påverka den decentraliserade arten av den informationstekniska strukturen, samtidigt som effektiviteten å andra sidan bör vara optimal. Att förbättra effektiviteten är viktigt ur dataskyddssynpunkt av skäl som rör uppgiftskvalitet – endast väsentliga uppgifter måste utbytas och det finns inget behov av ytterligare information på grund av brister inom systemet. Det möjliggör vidare bättre kontroll av systemet om ansvaret för den gemensamma kommunikationsinfrastrukturen och anslutningsprogramvaran finns i samma hand.
31. Detta är ännu viktigare mot bakgrund av hur programvaran fungerar som ett verktyg för utbyte. Viktiga funktioner hos anslutningsprogramvaran är att den måste kunna kontrollera sändarens identitet samt ansökningarnas kompatibilitet och integritet och som en följd medge validering av ansökningarna. Den av medlemsstaterna använda programvarans driftskompatibilitet är därför en förutsättning. Alla medlemsstater måste inte nödvändigtvis använda samma programvara (även om detta skulle vara det mest praktiska alternativet), men programvaran måste vara fullt driftskompatibel.
32. I förslaget erkänns behovet av harmonisering av frågor som rör anslutningsprogramvaran. De genomförandeåtgärder som förtecknas i artikel 6 – som ska antas genom ett kommittéförfarande – inbegriper exempelvis "förfaranden för att bekräfta att programvaran överensstämmer med de tekniska specifikationerna". I artikel 6 nämns också en gemensam uppsättning protokoll. Emellertid föreskrivs en sådan gemensam uppsättning protokoll inte för anslutningsprogramvaran. I artikel 6 föreskrivs inte heller fastställelandet av programvarusystem.
33. Av ovan nämnda skäl rekommenderar datatillsynsmannen följande, för att förbättra effektiviteten och säkerheten i utbytet
- som ett minimum ska genomförandeåtgärder antas för att säkerställa programvarans driftskompatibilitet,
 - i första hand bör kommissionen och medlemsstaterna – troligen genom ett kommittéförfarande – i texten åläggas att utveckla eller fastställa ett programvarusystem som uppfyller alla kraven som nämns ovan,
 - i texten bör föreskrivas att kommissionen kommer att ansvara för anslutningsprogramvaran.

V ÖVRIGA FRÅGOR

Handboken

34. I artikel fastställs att en handbok ska antas genom kommittéförfarande där förfarandena beskrivs för utbyte av uppgifter, och som "särskilt tar upp metoderna för identifiering av gärningsmän". Datatillsynsmannen undrar vad denna handbok kommer att omfatta och om det exempelvis föreskrivs identifiering genom biometri.
35. Datatillsynsmannen betonar att identifieringen av gärningsmän inte bör leda till utbyte av personuppgifter som inte uttryckligen föreskrivs i rambeslutet. Vidare bör det i handboken föreskrivas lämpliga garantier för behandlingen och överföring av särskilda kategorier av uppgifter, såsom biometriska uppgifter.

Insamling av statistiska uppgifter

36. I artikel 6.c och artikel 8 hänvisas till insamling av statistikuppgifter, som utgör en viktig del inte enbart för att bedöma effektiviteten i systemet för utbyte av uppgifter utan även för att övervaka respekten för dataskyddsgarantier. Mot denna bakgrund rekommenderar datatillsynsmannen att, i linje med andra rättsliga instrument som rör utbyte av personuppgifter⁽¹⁾, de statistikuppgifter som ska samlas in definieras mer i detalj och att tillbörlig hänsyn tas till behovet av att säkerställa övervakning av dataskyddet. Till exempel kan statistikuppgifter uttryckligen omfatta delar såsom antalet ansökningar om tillgång till och rättelse av personuppgifter, uppdateringsprocessens längd och fullständighet, de personers ställning som har tillgång till dessa uppgifter samt fall av brott mot säkerheten. Vidare bör statistikuppgifter och rapporter baserade på sådana göras tillgängliga fullt ut för de behöriga dataskyddsmyndigheterna.

Samordning av övervakningen av databehandlingen

37. Datatillsynsmannen har redan framhållit, i sitt yttrande av den 29 maj 2006 om rambeslutet om utbyte av kriminalregister, att förslaget inte endast bör behandla samarbetet mellan de centrala myndigheterna utan även samarbetet mellan de olika behöriga dataskyddsmyndigheterna. Detta behov har blivit än viktigare eftersom förhandlingarna om rambeslutet om skydd av personuppgifter har lett till strykning av bestämmelsen om upprättande av en arbetsgrupp som samlar EU:s dataskyddsmyndigheter och samordnar deras verksamhet avseende databehandling inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete.

⁽¹⁾ Se till exempel artiklarna 3.3 och 3.4 i rådets förordning (EG) nr 2725/2000 av den 11 december 2000 om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av Dublinkonventionen.

38. Därför skulle det, i syfte att säkerställa effektiv övervakning samt god kvalitet i den gränsöverskridande spridningen av uppgifter ur kriminalregistret, vara nödvändigt att inrätta lämpliga mekanismer för samordning mellan behöriga dataskyddsmyndigheter. Dessa mekanismer bör också ta hänsyn till datatillsynsmannens övervakningsbehörighet avseende infrastrukturen för S-TESTA. Dessa mekanismer kunde inbegripas antingen i en särskild bestämmelse eller läggas till de genomförandeåtgärder som ska antas i enlighet med artikel 6 i förslaget.

Översättning

39. I skälen 6 och 8 samt i kommissionens motivering hänvisas till den omfattande användningen av automatisk översättning. Samtidigt som datatillsynsmannen välkomnar alla åtgärder som syftar till att förbättra den ömsesidiga förståelsen av den information som överförs, påpekar han också att det är viktigt att klart definiera och begränsa användningen av automatisk översättning. Så snart som korrekta föröversättningar har gjorts av de brottskategorier som anges i bilagan till beslutet, kommer användningen av de gemensamma koderna att göra det möjligt för de nationella myndigheterna att läsa den automatiska översättningen av dessa kategorier på sitt nationella språk. Denna användning av automatisk översättning är ett användbart instrument och kommer troligen att gynna den ömsesidiga förståelsen av brotten i fråga.

40. Emellertid är det troligt att användning av automatisk översättning för överföring av information som inte har föröversatts korrekt, såsom ytterligare information eller specifikationer avseende enskilda fall, påverkar kvaliteten på den information som överförs – och således de beslut som fattas på grundval av denna – och den bör därför i princip uteslutas. Datatillsynsmannen rekommenderar att denna fråga specificeras i skälen i rådets beslut.

VI SLUTSATSER

41. Datatillsynsmannen rekommenderar att hänvisning till detta samråd görs i skälen i förslaget.

42. Det föreslås att detta tillfälle utnyttjas till att omformulera formuläret fullständigt i överensstämmelse med artikel 11 i rådets rambeslut om kriminalregister, där åtskillnad görs mellan obligatoriska uppgifter, frivilliga uppgifter, ytterligare information och eventuell andra uppgifter.

43. Datatillsynsmannen stöder föreliggande förslag att upprätta ECRIS, förutsatt att de kommentarer som gjorts i detta yttrande beaktas, vilket inbegriper följande:

- kommissionens ansvar för den gemensamma kommunikationsinfrastrukturen bör av rättssäkerhetsskäl klargöras i texten,
- en bestämmelse bör läggas till i beslutet där det anges att förordning (EG) nr 45/2001 ska vara tillämplig på behandling av personuppgifter under kommissionens ansvar,
- i artikel 6 måste hänvisning göras till att en hög nivå av dataskydd är en förutsättning för alla genomförandeåtgärder som ska antas,
- i ett skäl bör framhållas dataskyddsmyndigheternas roll i förhållande till genomförandeåtgärderna och i det bör också dataskyddsmyndigheterna uppmuntras att samarbeta,
- genomförandeåtgärder måste antas för att säkerställa programvarans driftskompatibilitet,
- kommissionen och medlemsstaterna – troligen genom ett kommittéförfarande – bör i texten åläggas att utveckla eller fastställa ett programvarusystem som uppfyller alla krav,
- i texten bör föreskrivas att kommissionen kommer att ansvara för anslutningsprogramvaran.

44. De statistikuppgifter som ska samlas in bör definieras mer i detalj och tillbörlig hänsyn bör tas till behovet av att säkerställa övervakning av dataskyddet.

45. Lämpliga mekanismer för samordning mellan behöriga dataskyddsmyndigheter bör inrättas, med beaktande av datatillsynsmannens övervakningsbehörighet avseende infrastrukturen för S-TESTA.

46. I skälen i rådets beslut bör specificeras att automatisk översättning inte bör omfatta överföring av information som inte har föröversatts korrekt.

Utfärdat i Bryssel, den 16 september 2008.

Peter HUSTINX
Europeiska datatillsynsmannen